

РЕЦЕНЗІЯ
офіційного рецензента, кандидата економічних наук, доцента,
доцента кафедри смарт-економіки
Будякової Олени Юріївни
на дисертаційну роботу
Тимкован Владислави Ігорівни
на тему: «Стратегічні пріоритети сталого розвитку агропромислових
формувань на регіональному рівні»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії
за спеціальністю 051 «Економіка»

Актуальність обраної теми дисертаційного дослідження

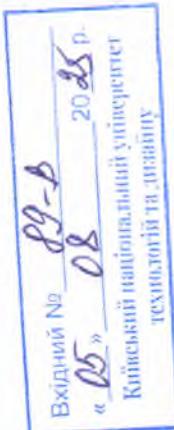
Військові дії після широкомасштабного вторгнення російських військ на територію України призвели до втрати та деградації сільськогосподарських земель понад 20% території України. Внаслідок зростає дефіцит продовольства та занепокоєння щодо продовольчої безпеки в усьому світі. Війна, яка триває в Україні, загострила проблему продовольчого забезпечення не лише в Європейському Союзі, але й в інших країнах. Потрібні консолідовани дії українських науковців, експертів, дослідників для розроблення стратегій розвитку аграрного сектору з метою підвищення його спроможності подолання продовольчої кризи, сприяння відновленню сільськогосподарських територій для розвитку агропромислових формувань України.

В умовах глибокої трансформації економіки України агропромисловий комплекс стикається з низкою серйозних викликів: військовими діями, порушенням логістичних зв'язків, дефіцитом ресурсів, зростанням витрат на виробництво та посиленням кліматичних ризиків. Все це обумовлює потребу у стратегічному переосмисленні напрямів розвитку аграрної сфери, з акцентом на її довготривалу стійкість, резилієнтність та здатність до самовідновлення.

Сталий розвиток агропромислових формувань передбачає не лише економічне зростання, а й гармонійне поєднання збереження природного середовища, підвищення якості життя сільського населення та ефективного використання ресурсів. Досягнення цих цілей можливе лише за умов стратегічного підходу до управління, який враховує як національні пріоритети, так і специфіку кожного регіону.

Україна перебуває на етапі активної адаптації до європейських норм, зокрема в частині екологічної політики, цифровізації, розвитку зеленої енергетики та впровадження ESG-принципів. Це створює необхідність у формуванні нових стратегій розвитку агропромислового комплексу, які відповідали б цим вимогам і водночас зміцнювали соціально-економічну стабільність регіонів. У зв'язку з цим тема дослідження є надзвичайно актуальну та відповідає практичним потребам суспільства та держави в умовах сучасних трансформацій.

Отже, потреба у формуванні та визначені напрямів реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на

регіональному рівні є своєчасною, і відповідно, тематика наукового дослідження Тимкован В. І. є вкрай актуальною та затребуваною в сучасних реаліях, оскільки дозволяє не лише виявити та проаналізувати основні тенденції відновлення агропромислового сектору України під час воєнного стану, але й спрямувати увагу на розробку теоретичних зasad та практичних рекомендацій щодо формування та визначення напрямів реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні.

Зв'язок дисертації з науковими програмами, планами, темами

Дисертаційна робота виконана відповідно до тематичного плану науково-дослідних робіт Київського національного університету технологій та дизайну за темою: «Базові компоненти сучасного розвитку економічної системи України» (реєстраційний номер 0120U104672), в рамках якої авторкою побудовано стратегічні пріоритети сталого розвитку агропромислових формувань.

Ступінь обґрунтованості та достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій

Отримані наукові положення, висновки та рекомендації є достатньою мірою обґрунтованими, достовірними та логічними, повністю розкривають завдання та наукову новизну. Це підтверджується аналізом значної кількості наукових праць вітчизняних та іноземних науковців з питань міжнародного сільського господарства, сталого розвитку в сфері агропромислового комплексу, управління та державною політикою в сфері аграрного сектору.

Науковий виклад змісту дисертації визначається поєднанням мети, завдань, наукової новизни та висновків. Загалом представлена дисертаційна робота є логічним, структурованим та завершеним науковим дослідженням. Її упорядкованість підтверджує системність процесу дослідження, що дозволило розв'язати поставлене науково-прикладне завдання щодо розробці пропозицій по сталому розвитку регіональних агропромислових формувань та практичних рекомендацій по визначеню стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні. В основу наукового дослідження з позицій теоретичного підґрунтя закладено праці вітчизняних та зарубіжних учених щодо сталого розвитку агропромислового комплексу. У дисертаційній роботі використані нормативні та законодавчі акти, статистичні дані, аналітичні та прогнозні матеріали міністерств і відомств України, Організації Об'єднаних Націй, Міжнародного Валютного фонду, Європейського Союзу, Організації економічного співробітництва і розвитку, Продовольчої та сільськогосподарської організації Об'єднаних Націй (ФАО), Євростату та інших європейських і міжнародних організацій.

Проведене дослідження ґрунтуються на загальнонаукових та спеціальних методах, зокрема: для дослідження генезису та здійснення ретроспективного огляду теоретичних основ і концептуальних зasad сталого розвитку використовується історико-логічний метод, метод узагальнень, наукової

абстракції та декомпозиції для теоретичного аналізу, обґрунтування основних понять та категорій. Емпіричні методи наукового пізнання використовувалися для оцінки соціально-економічного стану агропромислових формувань та виявлення причинно-наслідкових зв'язків функціонування аграрного сектору України. Кореляційний аналіз дозволив виявити взаємозв'язки між стратегічними пріоритетами та показниками сталого розвитку. Метод формалізації був використаний для ідентифікації сильних та слабких сторін аграрного сектору України, а експертні оцінки – для визначення пріоритетних напрямів розвитку. Методичний інструментарій дослідження дозволив здійснити комплексну оцінку сталого розвитку на регіональному рівні. Зазначене вище дає підстави стверджувати, що дисертаційна робота характеризується високим рівнем обґрунтованості та достовірності.

Структура і зміст дисертаційної роботи.

Відповідність дисертації встановленим вимогам

Дисертаційна робота є цілісною, завершеною науковою працею. Її рукопис містить повний комплекс відповідних встановленим вимогам структурних елементів: анотацію, вступ, три розділи, висновки, список використаних джерел, додатки. Основний зміст роботи складає 200 сторінок друкованого тексту. У тексті дисертації розміщено 57 таблиць, 39 рисунків.

У дисертаційній роботі узагальнено теоретичні та методичні основи і концепційні підходи та розроблено підхід до забезпечення організаційного супроводу процесу формування та реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань для виконання Цілей сталого розвитку. Визначені завдання повністю відповідають отриманим результатам.

У першому розділі (стор. 31-87) автор присвячує увагу теоретичним засадам сталого розвитку агропромислових формувань. Проведено аналіз вітчизняних та зарубіжних наукових підходів до трактування сутності сталого розвитку засвідчив міждисциплінарний характер цієї категорії, яка інтегрує екологічні, економічні та соціальні компоненти. Особливу увагу приділено визначенню методологічних особливостей сталого розвитку агропромислових формувань у контексті регіональної специфіки. Узагальнено наукові підходи до трактування сутності сталого розвитку: проаналізовано сучасні теоретичні підходи, які розглядають сталий розвиток як багатовимірну концепцію, що включає економічні, соціальні та екологічні компоненти. Визначено, що забезпечення сталого розвитку можливе за умови гармонійного поєднання цих складових. Підкреслено, що формування стратегії сталого розвитку на рівні агропромислових формувань потребує чіткого визначення пріоритетів, побудови системи індикаторів оцінювання сталості та врахування регіональних особливостей природно-ресурсного, економічного та соціального потенціалу.

Другий розділ (стор. 88-160) присвячений аналізу соціально-економічного стану функціонування агропромислових формувань України в умовах воєнного положення. У другому розділі проведено структурно-динамічний аналіз функціонування агропромислових формувань України. Крім того,

досліджено динаміку основних показників продовольчої безпеки, зокрема в розрізі фізіологічних норм споживання та обсягів виробництва. У ході наукового аналізу виявлено регіональну диференціацію темпів відновлення аграрного виробництва. Лідерами за обсягами реалізації та структурою виробництва залишаються Вінницька, Черкаська та Полтавська області. Проведено регіональний аналіз основних галузей АПК – рослинництва, тваринництва, виробництва молока й м'яса, що дозволяє визначити точки зростання у повоєнному періоді. Виокремлено зміни у структурі аграрного виробництва: скорочення обсягів вирощування зернових, овочів, винограду; водночас позитивну динаміку демонструє вирощування соняшнику, цукрового буряку, плодових культур. Доведено, що сталий розвиток агропромислових формувань України в умовах воєнного стану можливий лише за умови комплексної трансформації організаційної структури АПК, зміщення інституційної спроможності, адаптації до ризиків, диверсифікації виробництва й формування нової моделі державного регулювання з акцентом на безпеку, інновації й стійкість.

В третьому розділі дисертаційної роботи (стор. 161-224) приділено увагу організаційно-економічному забезпеченню реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні. Визначено стратегічні пріоритети сталого розвитку агропромислових формувань на прикладі Вінницької області як одного з найперспективніших регіонів агропромислової спеціалізації. Проаналізовано ресурсний потенціал, рівень інфраструктурного забезпечення, соціально-демографічні передумови та динаміку експортно-орієнтованої діяльності аграрного сектору регіону. Розроблено структуровану модель формування стратегічних пріоритетів сталого розвитку, що передбачає оцінку локального аграрного потенціалу, інтеграцію ESG-принципів, стимулювання інновацій, розвиток переробної галузі, впровадження екологічно безпечних технологій та налагодження інституційного партнерства між бізнесом, владою і громадами. Проаналізовано внесок провідних агрохолдингів – «Кернел», МХП і «Астарта-Київ» – у реалізацію принципів сталого розвитку. Визначено, що їхні корпоративні стратегії охоплюють елементи точного землеробства, енергоефективності, органічного виробництва, відновлення ґрунтів, екологічної відповідальності та соціальної взаємодії з громадами, що узгоджується з вимогами CSRD/ESRS і Цілями сталого розвитку (ЦСР). Розроблено комплексну рамку організаційно-економічного забезпечення стратегічного управління розвитком агропромислових формувань регіону в умовах воєнного стану, екологічної нестабільності та економічних ризиків, що може слугувати базисом для розробки региональних стратегій сталого розвитку в інших аграрних регіонах України.

Розробки дисертантки мають практичну цінність, що підтверджується їх застосуванням у діяльності підприємств України, зокрема: в рамках діяльності ТОВ «Інвестиційна група ДАД» підтверджуються актуальними розробки Тимкован В. І. для визначення найбільш ефективних інноваційних рішень та формування стратегічних орієнтирів інноваційного розвитку підприємства (довідка № 21-014/2 від 16.10.2024 р.).

Імплементація отриманих результатів в діяльність Іллінецької територіальної громади підтверджує практичну цінність пропозицій щодо уdosконалення нефінансової звітності, зокрема розробка та впровадження структури Звіту зі сталого розвитку та інтеграція звітності зі сталого розвитку в систему стратегічного управління (довідка № 64/24-11 від 04.11.2024).

Повнота відображення наукових положень дисертаційної роботи в опублікованих працях

Наукові положення дисертаційної роботи автором опубліковано у 16 наукових працях, зокрема 5 статей у наукових фахових виданнях категорії Б з економіки, 1 – у міжнародному європейському журналі, 10 праць аprobacійного характеру. Кількість публікацій є достатньою для представлення дисертації до захисту. Наукові публікації відповідають вимогам п. 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44).

Проаналізовано наступні роботи автора:

Статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Тимкован В. Розробка плану дій для підтримки та розвитку аграрного сектору національної економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 47. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-51>. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2137>.

2. Сущенко О. А., Тимкован В. І. Агропромислові формування у світовому сільському господарстві: порівняльний аналіз та перспективи розвитку. *Цифрова економіка та економічна безпека*. 2025. Випуск № 1(16). <https://doi.org/10.32782/dees.16-51>. URL: <http://dees.iei.od.ua/index.php/journal/article/view/598>.

3. Сущенко О. А., Тимкован В. І. Структурно-динамічний аналіз функціонування сільського господарства регіонів України. *Економіка та суспільство*. 2025. № 73. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-73-1>. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/5692>.

4. Сущенко О. А., Тимкован В. І. Оцінка впливу воєнного стану на розвиток агропромислових формувань України. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2024. Випуск № 11(324). С. 15-22. <https://doi.org/10.32680/2409-9260-2024-11-324-15-22>. URL: <http://n-visnik.oneu.edu.ua/collections/2024/324/pdf/15-22.pdf>.

5. Ольшанська О. В., Тимкован В. І. Стадий розвиток сільського господарства та його вплив на продовольчу безпеку України. *Журнал стратегічних економічних досліджень*. 2021. Випуск № 4. С. 67-76. <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2021.4.7>. URL: <https://jrnl.knutd.edu.ua/index.php/jseconres/article/view/960>.

Опубліковані праці аprobacійного характеру:

6. Olshanska O., Cherniavska O., Tymkovan V. Strategic priorities of agriculture's reconstruction of Ukraine in post-war period. *Проблеми інтеграції*

освіти, науки та бізнесу в умовах глобалізації: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, 7 жовтня 2022 року). Київ: КНУТД, 2022. С. 41-42.

7. Тимкован В. І. Перспективи розвитку національної економіки в післявоєнний час. *Імперативи економічного зростання в контексті реалізації глобальних цілей сталого розвитку: тези доповідей III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції* (м. Київ, 10 червня 2022 року). В 2-х т. Т. 1. Київ: КНУТД, 2022. С. 200-202.

8. Тимкован В. І. Дослідження стратегічних пріоритетів сталого розвитку аграрного сектору. *Collection of Scientific Papers «ЛОГОС»* (August 16, 2024; Oxford, UK), 20-22. <https://doi.org/10.36074/logos-16.08.2024.004>.

9. Levchenko V. P., Tymkovan V. I. Current trends in implementing sustainable development goals' indicators by agro-industrial formations. *Інноватика в освіті, науці та бізнесі: виклики та можливості: матеріали V Всеукраїнської конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених* (м. Київ, 15 листопада 2024 року). Київ: КНУТД, 2024. – С. 17-23.

10. Тимкован В. І. Роль диджиталізації сільського господарства у розвитку національної економіки. *Collection of Scientific Papers «SCIENTIA»* (August 11, 2023; Amsterdam, Netherlands), Р. 17-18. URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1130>.

11. Тимкован В. І. Вплив військових дій на рівень експорту сільськогосподарської продукції в Україні. *Collection of scientific papers «SCIENTIA»* (August 11, 2023; Amsterdam, Netherlands). Р. 10-12. URL: <https://previous.scientia.report/index.php/archive/article/view/1131>.

12. Тимкован В. І. Роль кадрового потенціалу у диджиталізації сільського господарства України. *Міжнародний науковий журнал «Грааль науки»*. 2024. Випуск № 36. С. 27-28. URL: <https://archive.journal-grail.science/index.php/2710-3056/article/view/2028/2049>.

13. Тимкован В. І. Стан інноваційного розвитку сільського господарства України. *Імперативи економічного зростання в контексті реалізації Глобальних цілей сталого розвитку : матеріали V Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції* (м. Київ, 23 квітня 2024 року). Київ: КНУТД, 2024. С. 171-173. URL: <https://er.knutd.edu.ua/handle/123456789/26996>.

14. Тимкован В. І. Роль агропромислових формувань у сільському господарстві. *Collection of Scientific Papers «ЛОГОС»* (August 16, 2024; Oxford, UK). Р. 29-30. <https://doi.org/10.36074/logos-16.08.2024.007>. URL: <https://archive.logos-science.com/index.php/conference-proceedings/article/view/2160>.

15. Тимкован В. Вплив диджиталізації сільського господарства на обсяг виробництва продукції рослинництва. *Технології та суспільство: взаємодія, вплив, трансформація: матеріали I Міжнародної наукової конференції МЦНД* (16.02.2024; Кременчук, Україна). С. 23-24. URL: <https://archive.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/article/view/1024>.

Публікації, які додатково відображають результати дисертації:

16. Tymkovan V. (2022). The role of agro-industrial associations in industrial agriculture. *Three Seas Economic Journal*. 2022. No. 3(1). Р. 189-192.

[https://doi.org/10.30525/2661-5150/2022-1-27.](https://doi.org/10.30525/2661-5150/2022-1-27)

URL: [http://baltijapublishing.lv/index.php/threeseas/article/view/1647.](http://baltijapublishing.lv/index.php/threeseas/article/view/1647)

Наукова новизна одержаних результатів

Дисертаційна робота містить ряд сформульованих та обґрунтованих наукових положень, що мають теоретичну та практичну значущість. Найбільш вагомими науковими результатами вважаємо такі:

упереди:

розроблено підхід до організаційно-економічного супроводу процесу реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні на підставі виділення складових та формування послідовності його етапів, що дозволяє структурувати процедуру впровадження, реалізації та контролю ESG-стратегії із визначенням функцій та інструментарію економічного забезпечення ефективного вирішення завдань сталого розвитку агропромислових формувань;

удосконалено:

систематизацію стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань як чинників досягнення цілей сталого розвитку, яка, на відміну від існуючих, визначає інноваційний, екологічний та соціально-інфраструктурний стратегічні пріоритети, функціонали яких забезпечують узгодження регіональних потреб із національними та глобальними орієнтирами сталого розвитку, сприяють підвищенню адаптивності аграрного сектору до зовнішніх викликів, активізації інвестиційної діяльності, впровадженню інституційної взаємодії та розвитку сільських територій на засадах екологічної безпеки, цифровізації, соціальної рівноваги та економічної ефективності;

науково-методичний підхід до формування архітектури управління агропромисловими формуваннями, яка, на відміну від традиційних підходів, передбачає впровадження гнучкої, децентралізованої та адаптивної структури координації, що забезпечує збалансовану взаємодію між усіма складовими інтегрованого виробництва та слугує ключовим інструментом реалізації стратегії сталого розвитку аграрного сектору в умовах сучасних викликів;

методичні підходи до узагальнення та систематизації сучасної структурно-функціональної трансформації агропромислових формувань України в умовах воєнного стану, що, на відміну від наявних підходів, дозволило комплексно охарактеризувати соціально-економічні, організаційні та виробничі зміни в аграрному секторі, виокремити регіональні особливості відновлення агровиробництва, виявити чинники деградації мікропідприємництва та обґрунтувати напрями адаптації агропромислових структур до нових викликів через зміну моделі державної підтримки, інституційне змінення та диверсифікацію господарювання;

організаційно-економічні засади формування та реалізації державних ініціатив і регіональної політики у сфері забезпечення сталого розвитку агропромислових формувань, що, на відміну від існуючих, ґрунтуються на розробці комплексної рамки організаційно-економічного забезпечення стратегічного управління розвитком агропромислових формувань регіону в умовах воєнного стану, екологічної нестабільності та економічних ризиків,

використанні региональних програм реалізації Цілей сталого розвитку та враховують необхідність когеренції економічних інтересів суб'єктів аграрного сектору;

набули подальшого розвитку:

науково-праксеологічні засади сталого розвитку агропромислових формувань, що, на відміну від існуючих підходів, передбачає уточнення сутності дефініцій «сталий розвиток» та «сталий розвиток сільського господарства» в контексті аграрного виробництва, визначення їх ключових складових і специфічних характеристик із урахуванням екологічних, економічних та соціальних аспектів сталості, а також обґрунтування об'єктивного характеру трансформаційних процесів у сільськогосподарській сфері відповідно до цілей сталого розвитку, що сприяє формуванню стратегічних пріоритетів для забезпечення збалансованого функціонування аграрного сектору;

науково-методичні підходи та аналітично-інформаційне забезпечення процесу реалізації стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань на основі формування структурно-функціональної моделі стратегічних пріоритетів сталого розвитку агропромислових формувань регіону, яка, на відміну від існуючих підходів, базується на застосуванні методу аналізу ієрархій (АНР) для обґрунтування вагомості ключових пріоритетів розвитку та включає інтеграцію системи ключових показників результативності (КРІ) як інструменту об'єктивного моніторингу досягнення цілей сталості в аграрному секторі.

Наукове та практичне значення результатів дослідження

Наукова та практична значущість результатів дослідження полягає в розробці рекомендацій щодо підвищення ефективності стратегічного планування агропромислових формувань з урахуванням соціально-економічних та екологічних чинників. Результати дослідження можуть бути використані в процесі розробки регіональних програм розвитку агропромислового комплексу.

Рекомендації автора використані у практичній діяльності:

ТОВ «Інвестиційна група ДАД» – використано результати дисертаційного дослідження при розробленні перспективного плану інноваційної діяльності, зокрема для визначення найбільш ефективних інноваційних рішень та формування стратегічних орієнтирів інноваційного розвитку підприємств (довідка № 21-014/2 від 16.10.2024);

Іллінецької територіальної громади – впроваджено комплекс заходів з удосконалення нефінансової звітності, зокрема розробка та впровадження структури Звіту зі сталого розвитку та інтеграція звітності зі сталого розвитку в систему стратегічного управління (довідка № 64/24-11 від 04.11.2024);

ФГ «Придніпровське» – було впроваджено аналітичні положення та пропозиції по формуванню стратегічного бачення експортного потенціалу підприємства, оцінки зовнішнього середовища, оптимізації управлінських рішень та впровадження інноваційних підходів до виробничих процесів,

включаючи цифровізацію та підвищення екологічної сталості діяльності (довідка № 28 від 27.11.2024).

Відсутність порушення академічної добросесності

Дисертація Тимкован В. І. повністю відповідає вимогам Наказу МОН України №40 від 12.10.2017 «Про затвердження вимог до оформлення дисертацій» зі змінами від 31.05.2019 р.

Аналіз дисертаційної роботи Тимкован В. І. довів, що в ній відсутні прояви академічного плагіату, фальсифікації та фабрикації, що підтверджено перевіркою відповідними програмними засобами у Київському національному університеті технологій та дизайну.

Зауваження та дискусійні положення щодо змісту дисертації

Поряд з охарактеризованими вище науковими здобутками та значимими прикладними розробками дисертація не позбавлена певних недоліків, прогалин та дискусійних моментів:

1. Автор продемонстрував активну участь у співавторських публікаціях, однак було б доцільно більш чітко визначити його особистий внесок для повнішої оцінки наукової самостійності.

2. Дисертація містить детальний аналіз показників продовольчої безпеки, що підкрішує її актуальність, однак окремо можна було б торкнутися теми продовольчої автономії сільських громад – як новітнього тренду сталого розвитку.

3. У роботі продемонстровано глибоке розуміння потреб адаптації аграрного сектора до кліматичних змін, що є сучасним викликом, але було б доречно додати приклад однієї з кліматоадаптивних технологій, впроваджених в Україні.

4. У дисертації логічно викладено ідею про необхідність удосконалення державної аграрної політики, однак можна було б стисло окреслити, які саме нормативні або інституційні зміни слід ініціювати першочергово.

5. У дисертації слушно визначено ризики деградації аграрного мікропідприємництва, однак можливі шляхи його підтримки (через кооперацію, субсидії, дорадчі служби) заслуговують на глибше висвітлення.

6. У роботі порушене важливе питання кадрового потенціалу в агросекторі, що свідчить про увагу до людського капіталу, проте тема освіти й підготовки молоді до викликів «зеленого» аграрного виробництва залишилась поза увагою.

7. У роботі наведено приклади співпраці бізнесу і влади, що підкреслює роль партнерств, однак потенціал публічно-громадського партнерства (із залученням ГО, спілок фермерів тощо) варто було б розкрити ширше.

Однак, вказані дискусійні положення та недоліки не впливають на цілісну оцінку дисертаційної роботи з точки зору її цінності й значимості для науки та практики та не змінюють в цілому позитивної оцінки роботи.

Загальні висновки та оцінка дисертації

Рецензована дисертація «Стратегічні пріоритети сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні» є завершеною кваліфікаційною науковою працею, має теоретичну та практичну цінність.

Дисертація, підготовлена Тимкован Владиславою Ігорівною, відповідає всім вимогам (зокрема пунктам 6, 7, 8, 9) «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення спеціалізованих вчених рад закладів вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України №44 від 12 січня 2022 р.

Зазначене дозволяє зробити висновок, що автор дисертаційної роботи на тему «Стратегічні пріоритети сталого розвитку агропромислових формувань на регіональному рівні» Тимкован Владислава Ігорівна заслуговує на присудження їй наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 051 – Економіка.

Рецензент:

к.е.н., доцент,

доцент кафедри смарт-економіки

Київського національного університету

технологій та дизайну

Олена БУДЯКОВА

Підпис Буд'якова Олена
засвідчує
Зав. КАНЦ Б.Буд'якова

